

Minnetdarlyk bildirýärin, balam

Category: Kitapcy, Pedagogika we edep-terbiýe

написано kitapcy | 23 январа, 2025

Minnetdarlyk bildirýärin, balam TEŞEKKÜR EDERİM EVLADIM

“Hiçbir anne baba evladına iyi bir eğitimden ve ahlaktan daha değerli bir miras bırakamaz.”

Her ebeveyn sahip olduğu maddi ve manevi imkânları evladına sunar. Hatta birçok ebeveyn “Bizim tek arzumuz ve çabamız onun mutlu olmasıdır.” diyerek sahip olduğu imkânları zorlayarak çocuğuna daha fazlasını sunmaya çalışır. Ancak bu fedakârlıklar yapılırken çocuk, farkında olunmadan doyumsuz bir birey haline getirilebilir. Her isteği yerine getirilen evlat, yerine getirilen isteklerine karşılık mutlu olmasının yeterli olduğunu ve ailesinin görevinin onu mutlu etmek olduğunu düşünmeye başlayabilir. Bu duygu ve düşünce de onu kanaatsiz bir birey haline getirebilir. Oysaki onlara sunulan bu imkanlar şükür duygusu ve teşekkür bilinciyle birlikte verilebilirse çocuklar sahip olduklarının farkında, pozitif düşünebilen ve paylaşımı yüksek bireyler olarak yetişebilirler.

■ Şükür duygusu verebilme

Şükür duygusu ve teşekkür etme alışkanlığı, çocuğa hediye verildiği zaman “Evladım teşekkür etsene” diyerek verilebilecek değil, tüm hayatın içersine dahil edilerek verilebilecek bir kazanımdır. Çocuklara, sahip olunan nimetlerin zaten olması gereken şeyler olmadığı bunların bir yaratıcısı ve aracısı olduğu mutlaka anlatılmalı ve hissettirilmelidir. Yapılan konuşmalarda, sahip olunmayan nimetlerden çok sahip olunanlara vurgu yapılarak farkındalık sağlanmalıdır.

Örneğin aile sohbetlerinde çocuklara gününün nasıl geçtiği

sorulup verdiği olumlu cevaplar sonrası sahip olduğu g zelliklere Ő kretmesi hatırlatılmalıdır. Olumsuz cevaplarında ise nimetleri ve fırsatları değerlendirme konusunda hatalarının olup olmadığı d Ő nd r l p, verilen nimetlerin ise her zaman kendi gayretlerimiz ile elde edilemeyeceği anlatılmalıdır. YaŐ nılan ne olursa olsun isyana ve umutsuzluğa teŐ vik edici c mler kurulmamalı, her Ő artta Ő   r edilecek nimetler anılmalıdır.

Kazandırmaya  alıŐ tıđımız her değerini  ncelikle kendi hayatımızda uygulamamız ise  ocuklara  rnek olmamız a ısından  ok  nemlidir. Birbirlerine teŐ kk r etmeyen ve elindekinin kıymetini bilmeyen Ő   rs z ebeveynlerin, Ő   r  i selleŐ tirmiŐ  bireyler yetiŐ tirebilmesi elbette ki zordur. Ailece oturulan sofrada yemeğe nimetleri bizler i in yaratan Allah’a Ő  krederek baŐ lamak, yiyecekleri bizler i in piŐ iren anneye “Eline sağlık” demek,   p m z  kapımızdan alarak hayatımızı kolaylaŐ tıran g revliye ve her fırsatta  ocuğun kendisine de teŐ kk r etmek, teŐ kk r bilincini yerleŐ tirmek i in g zel fırsat ve imk nlardır.

Ő eyma DEM RCAN NAMA CI – 14 Nisan 2021. Pedagogika ve edep-terbiye